

ENSIMMÄISET SEITSEMÄN VUOKKOA

Runoja surusta, toivosta
ja suuresta rakkaudesta

Hanne Hellgrén

Ensimmäiset seitsemän viikkoa

Hanne Hellgrén

Ensimmäiset seitsemän viikkoa

Runoja surusta, toivosta ja suuresta rakkaudesta

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Hanne Hellgrén

Uusi laitos. Alkuperäinen julkaisu 2024.

Kannen kuva: iStock, Olena Ivanova

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-7548-6

Omistettu Tomille

"We're not human beings having a spiritual experience.
We are spiritual beings having a human experience."
- Pierre Teilhard de Chardin

ALKUSANAT

”Puolisoni, sielunkumppanini, paras ystäväni jätti kivun ja kärsimyksen loppuun kuluttaman maallisen kehonsa 6.6.2024. Kaipaen hänen läsnäoloaan enemmän kuin millään sanoilla voin ilmaista, mutta olen kiitollinen ettei hänen tarvitse enää kärsiä.

Nämä runot olen kirjoittanut ensimmäisten seitsemän viikon aikana puolisoni kuoleman jälkeen ja ne ovat pääosin aikajärjestyksessä. Olen tallentanut kaunistelematta menetyksen tuskaa, epätoivoa ja tuoretta surua, mutta myös arkisissa hetkissä koettuja valon pilkahduksia, toivoa ja kiitollisuutta.”

Yllä lainauksena tämän kirjan 1. painoksen alkusanat. Reilun puolentoista vuoden jälkeen halusin palata muokkaamaan kirjaa lisäämällä runoille otsikot. Pidän siitä, miten otsikko voi keskustella runon kanssa.

Edelleen nämä runot saavat minut itkemään, mutta myös ajattelemaan, että elin läpi kokemuksen josta en uskonut selviytyväni. Nyt se kokemus on osa tarinaani johon elämä ja minä kirjoitamme uusia lukuja.

Olen iloinen voidessani sanoa, että minä elän taas. En silti unohda, että tänäänkin joku kohtaa menetyksen. Toivon, että runoni toimivat vertaistukena menetyksen kokeneille.

Lohjalla 15.3.2026

Hanne Hellgrén

Henkilökohtainen maailmanloppu

En pysty käsittämään ajan kulumista.
8. kesäkuuta, väittää kalenteri.
Piirrän tussilla ruksin seiskan päälle
enkä kuitenkaan usko.

Miten voi tänään olla 8. kesäkuuta
vaikka sinä olet poissa?

Miten voi olla mahdollista,
että maailma jatkaa kulkuaan,
ettei se pysähtynyt niille sijoilleen
ja vain loppunut,
PUFFFFF!!

Minun maailmani
tai ainakin suuri osa siitä
pysähtyi 6. kesäkuuta,
eikä liikahda enää koskaan.
Siihen kohtaan
rakennan rakkauden museon.

Shokki on ystävä

Päivä jona jätit maallisen kehosi
tuntuu hyvin kaukaiselta.

Oikeastaan
koko mennyt yhteinen elämämme,
koko menneisyyteni
tuntuu unelta,
sumealta ja kaukaiselta,
epätodelliselta.

Tapahtuiko se kaikki,
tapahtuuko tämä hetki?

Mieleni suojelee minua,
kietoo ajatukseni ja koko pääni pumpuliin.
Juuri nyt olen hyvin kiitollinen
tästä mielen ominaisuudesta.

Ensimmäiset seitsemän viikkoa
ilman sinua.

Tänään minä päätin
julkaista runokirjan,
jossa suuri suru ja suuri rakkaus
saavat tulla näkyviksi.

